

[Morten Langa.]

samtidig bliver anvendt til en særlig drivkraft for inflationens udvikling.

Når vi ikke på en række af disse områder, som jeg her har nævnt, er kommet længere, skyldes det nok, at regeringen i nogen grad har stået som den hypnotiserede kanin foran porten til De europæiske Fællesskaber. Man venter på Godot og er lidt bekymret for Kommissionen. Rationelle økonomiske skridt af den type, jeg har nævnt, er i vid udstrækning blevet undgået, bl. a. fordi en række af de nødvendige love efter mit skøn meget nemt kunne risikere at blive sortstemplede i Bruxelles. Kapitalstyring er ikke lige netop det slagord, som er bedst foreneligt med De europæiske Fællesskabers meget smukke paragraffer om den frie kapitalvandring, og hvad der ellers findes af gammelliberalistisk arvegods i Romtraktaten.

Problemerne burde i videre udstrækning have været løst, og den 3. oktober banker de for alvor på døren, uanset om vi er i den ene eller den anden position. Jeg tror, det bliver klarere og klarere for alle, og det har også været sagt flere gange i denne sal i dag, at hvad enten vi kommer ind i De europæiske Fællesskaber eller ej, så er Danmarks økonomiske problemer i væsentlig grad af samme karakter. Fra vor side vil vi understrege det som væsentligt, at de metoder og de muligheder, som findes for at løse vores økonomiske problemer, vil være indskrænket på en lang række vigtige områder, hvis vi træder ind i De europæiske Fællesskaber. Vi anser dette for at være væsentlig vigtigere og væsentlig mere afgørende end de større eller mindre konjunkturgevinster, man prøver på at foregøgle os ved indtræden.

Jeg har på fornemmelsen, for jeg er en mistænksom sjæl, at regeringen nu brygger på et eller andet økonomisk dokument, som skal vise på den ene side, hvor umådelig mange penge vi vil tjene på at træde ind i Fællesskaberne, og på den anden side, hvor frygtelig mange penge vi vil sætte til på ikke at gøre det. Jeg venter et sådant dokument.

Jeg har fornemmelsen af, at det skal nok vise sig, at det bliver af samme kvalitet som et herostratisk dokument, som markedssekretariatet engang udsendte mere eller mindre anonymt, men vi glæder os til at se det. Jeg havde nær sagt, hvis det bare bliver af samme kategori, og det gør det vel, så skal vi undergive det den sædvanlige behandling, og det vil det have godt af, så vil det formodentlig virke imod sin hensigt.

Men jeg forstår godt, hvis regeringen i denne forbindelse er nødt til at gøre en indsats, der er lidt voldsom, for det nordiske, som man jo i tide og utide forklarer vil kunne føres videre, de nordiske muligheder vil ikke blive begrænset af De europæiske Fællesskabers stadig snævrere og snævrere relationer. Det forekommer mig, at der er kommet helt klare vidnesbyrd frem på det sidste, ikke mindst fra den finske statsminister, som i sine udtalelser har gjort det helt klart, at et fortsat nordisk økonomisk samarbejde i udbygget tilstand skulle man ikke vente, hvis Danmark og eventuelt Norge tilsluttede sig De europæiske Fællesskaber.

Jeg kan altså her karakterisere regeringens passive holdning på en række punkter, men der er ikke nogen grund til for de borgerlige partier i den anledning at regne med, at det er deres synspunkter, jeg følgelig vil tage som en eller anden slags ressource, som vi kan komme frem til på et eller andet tidspunkt. Hr. Niels Helveg Petersen gav den meget, meget smukke beskrivelse af oppositionens stilling, at det havde ikke været en systematisk opposition, og det indrømmer jeg. Jeg indrømmer, at oppositionen har været usædvanlig usystematisk. Der har været meget lidt hold over den, og jeg har haft indtrykket af, at oppositionen var en front i vild opløsning, i dyb uenighed om væsentlige love og i hvert fald uden skygge af et alternativt politisk program. Jeg vil i hvert fald opfordre dem, som gerne ser en VKR-regering komme for dagen igen, til omhyggeligt at læse hr. Poul Schlüters 6 punkts program. Det er en åbenbaring på det økonomiske område. Jeg synes, at hvis